

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9Pc/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203101
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623203101.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, B., D. E. proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, B., D. E., o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnená A. B. sa návrhom podaným na Okresnom súde Spišská Nová Ves dňa 05.06.2023 domáhala, aby súd určil, že povinný F. B. je povinný prispievať na jej výživu sumou vo výške 5000,- Kč mesačne. V návrhu uviedla, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené G. H. I. B. dňa 09.03.2023 a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2023. Je nezamestnaná, vedená ako uchádzačka o zamestnanie od 05.01.2022 doposiaľ. Poberá dávky v hmotnej núdzi a dávky štátnej sociálnej podpory. Jej celkový príjem je 9026,- Kč mesačne z toho príspevok na živobytie 3843,- Kč a príspevok na bývanie 5183,- Kč. Jej zdravotný stav nie je dobrý. Celkové výdavky má 11642,- Kč mesačne, z toho podnájom bytu 9142,- Kč, záloha za elektrinu 1800,- Kč, mobil 200,- Kč a lieky 500,- Kč.

2. Povinnému F. B. bol návrh doručený dňa 12.12.2023. K návrhu sa povinný v súdom stanovenej lehote nevyjadril, hoci bol k tomu vyzvaný uznesením sp. zn. 9Pc/15/2023-47 zo dňa 28.11.2023.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to Oznámením o priznaní dávky štátnej sociálnej podpory zo dňa 11.05.2023, rozsudkom G. H. I. B. sp. zn. 9C/120/2022-29 zo dňa 09.03.2023, Príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 23.02.2023, poštovou poukážkou zo dňa 21.04.2023, Kontaktnou kartou klienta ÚP ČR, Nájomnou zmluvou zo dňa 01.11.2022, správou Sociálnej poisťovni, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 01.12.2023, Okresného úradu Levoča, katastrálny odbor zo dňa 05.12.2023, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča zo dňa 08.12.2023 a 11.12.2023, Úradu práce ČR – krajská pobočka v Olomouci, kontaktné pracovisko B. zo dňa 11.11.2023 a 08.12.2023, oznámením posledného zamestnávateľa povinného zo dňa 08.01.2024, správou obce J. zo dňa 04.03.2023 a zistil tento skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu v Přerově sp. zn. 9C/120/2022-29 zo dňa 09.03.2023 bolo manželstvo účastníkov konania A. B. a F. B. uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, rozvedené. Návrh na rozvod manželstva podala manželka a manžel s rozvodom súhlasil. Podľa odôvodnenia uvedeného rozsudku účastníci ako manželia nežili v spoločnej domácnosti od leta 2022. Ani jeden z manželov nechcel manželské spolužitie obnoviť a zotrvať v manželstve. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva považoval súd nadviazanie

mimomanželského intímneho vzťahu manžela s inou ženou. V ďalšom texte odôvodnenia súd uvádza, že príčinu rozvratu manželstva vidí v rozdielnych názoroch na spoločné spolužitie.

5. Pred rozvodom manželstva účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti po dobu asi pol roka, kedy zo spoločnej domácnosti s oprávnenou odišiel povinný. Oprávnená návrh na určenie manželského výživného nepodala.

6. Oprávnená navrhovateľka A. B. je nezamestnaná. Podľa Kontaktnej karty Klienta ÚP ČR, kontaktné pracovisko B. je vedená v evidencii nezamestnaných od 05.01.2022. Podľa Oznámenia o priznaní dávky štátnej sociálnej podpory zo dňa 11.05.2023 Úradu práce ČR, Krajská pobočka v Olomouci, kontaktné pracovisko B. bolo rozhodnuté o priznaní príspevku na bývanie v mesačnej výške 5183,- Kč účastníčke konania A. B.. Podľa odôvodnenia tohto oznámenia príjem menovanej, z ktorého úrad vychádzal pri rozhodovaní bol 1384,- Kč mesačne a priemerné náklady na bývanie za 1. štvrtrok 2023 za jeden kalendárny mesiac vo výške 5598,- Kč.

7. Z výpovede oprávnenej bolo zistené, že príspevok na bývanie je jej v súčasnej dobe vyplácaný vo výške 6680,- Kč, ďalej poberá príspevok na živobytie 3060,- Kč, stravné lístky 1800,- Kč, t.j. príjem spolu 11540,- Kč.

8. Oprávnená žije v prenajatom byte. Nájomnú zmluvu na dobu určitú ako nájomca uzatvorila s prenajímateľom G. K. dňa 01.11.2022. Predmetom nájmu bol jednoizbový byt. Nájomné bolo dohodnuté v sume 6000,- Kč mesačne a mesačná úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu vrátane mesačnej zálohy za služby v sume 4152,- Kč. Nájom bol dohodnutý na dobu určitú od 01.11.2022 do 30.06.2023 s možnosťou jeho ďalšieho predĺženia.

9. Mesačné výdavky oprávnená navrhovateľka uviedla vo výške 11642,-Kč, z toho nájom mesačne v sume 9142,- Kč, 1800,- Kč zálohy na elektrinu a 560,- Kč na lieky. Na preukázanie svojich tvrdení predložila Príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.02.2023 o úhrade sumy 6440,- Kč titulom úhrady nájomného za mesiac február 2023. Ďalej predložila poštovú poukážku z 21.04.2023 o úhrade sumy 1800,- Kč v prospech ČEZ Prodej, a.s., Praha.

10. Povinný F. B. bol v dobe od 13.05.1999 do 01.01.2018 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce ČR. Krajská pobočka v Olomouci, kontaktné pracovisko B.. Podľa oznámenia uvedeného úradu zo dňa 11.11.2023 dôvodom jeho vyradenia z evidencie bola skutočnosť, že si sám našiel prácu a zamestnal sa u zamestnávateľa: L. J., A. XX/X.

11. Posledný zamestnávateľ povinného v Českej republike, L. J., A. XX/X súdu podaním zo dňa 08.01.2024 oznámil, že povinný bol u neho zamestnaný od 02.01.2018 do 09.12.2023. Pracovný pomer bol ukončený s povinným z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny (nenastúpil po ukončení práceneschopnosti do zamestnania). Priemerný mesačný príjem F. B. za posledných 12 mesiacov bol 18683,- Kč.

12. Správou zo dňa 08.12.2023 Úrad práce ČR oznámil, že povinný nie je vedený ako žiadateľ ani príjemca dávok SSP, PP a NV.

13. Vo svojej výpovedi povinný F. B. uviedol, že nemá žiaden príjem, nie je evidovaný ako nezamestnaný a to z dôvodu, že nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Žije v dome, ktorý mu zanechala jeho mama. Žiaden majetok nevlastní. Finančne mu pomáha brat B. a bratove už dospelé deti. Žije spolu s priateľkou A. K., ktorej príjmom je invalidný dôchodok vo výške 8400,- Kč mesačne.

14. Povinný, podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 01.12.2023, sa nenachádza v evidencii registra poistencov a sporiteľov SDS. Nie je evidovaný v databáze Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča, Oddelenie hmotnej núdze, náhradného výživného a štátnych sociálnych dávok. Taktiež nie je a nikdy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

15. Podľa správy Okresného úradu Levoča, katastrálny odbor zo dňa 05.12.2023, povinný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností v žiadnom katastrálnom území v pôsobnosti katastrálneho úradu Okresného úradu Levoča.

16. Obec J. súdu v podaní zo dňa 04.03.2023 uviedla, že povinný žije v dome po jeho nebohej matke K. B.. Obec nemá vedomosť, aby povinný vykonával nejakú brigádnicú činnosť u p. J. F., aby požíval alkoholické nápoje na verejnosti.

17. Povinný uviedol, že u menovaného J. F. začal brigádnicu pracovať za 27,- Eur denne s tým, že ide o prácu na dobu jedného mesiaca.

18. Dedičské konanie po nebohej matke povinného K. B. bolo ukončené uznesením sp. zn. 9D/119/2023 zo dňa 25.08.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2024. Dedičské konanie bolo zastavené z dôvodu, že poručiteľ nezanechal žiadny majetok.

19. Účastníci konania za trvania ich manželstva nenadobudli žiaden spoločný majetok.

20. Podľa článku 3 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, v členských štátoch, je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného.

21. Povinný F. B. žije na území Slovenskej republiky od konca novembra 2022, kedy sa odsťahoval z Českej republiky, kde žil s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti. Povinný opustil navrhovateľku ešte pred rozvodom ich manželstva a od uvedenej doby sa zdržiava na Slovensku v obci J., odkiaľ pochádza. Podľa vyjadrenia povinného, jeho úmyslom je ostať žiť na Slovensku. Žije v dome jeho matky spolu so svojou terajšou partnerkou.

22. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že obvyklým pobytom povinného F. B. je územie Slovenskej republiky. Podľa citovaného článku 3 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 súd Slovenskej republiky má právomoc na konanie vo veci určenia vyživovacej povinnosti.

23. Podľa § 154 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd osoby oprávnenej na výživné.

24. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

25. Podľa § 16 CSP, ak všeobecný súd nemožno určiť podľa § 14 a 15, je všeobecným súdom súd, v ktorého obvode má fyzická osoba alebo právnická osoba v Slovenskej republike poslednú adresu trvalého pobytu alebo adresu sídla, ak takého súdu niet, je príslušný súd, v ktorého obvode má majetok.

26. Oprávnená navrhovateľka je prihlásená k trvalému pobytu v Českej republike, na území Slovenskej republiky nemá trvalý pobyt. Naposledy mala na území Slovenskej republiky trvalý pobyt na adrese J. XXX. Poukazujúc na § 16 CSP všeobecným súdom oprávnenej na území Slovenskej republiky je Okresný súd Spišská Nová Ves.

27. Podľa článku 15 Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007 (ďalej len „Haagsky protokol z roku 2007“), určuje podľa tohto protokolu.

28. Podľa článku 3 ods. 1, ods. 2 Rozhodnutia rady z 30.11.2009 o uzavretí Haagskeho protokolu z 23. novembra 2007 o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť Európskym spoločenstvom, pokiaľ nie je v tomto protokole ustanovené inak, vyživovacia povinnosť sa spravuje právom štátu obvyklého pobytu oprávneného. V prípade zmeny obvyklého pobytu oprávneného sa od okamihu zmeny uplatňuje právo štátu nového obvyklého pobytu.

29. Obvyklým pobytom oprávnenej je územie Českej republiky. Oprávnená A. B. sa na územie Českej republiky presťahovala v roku 1985 a od vtedy tu žije a je hlásená aj k trvalému pobytu. Rozhodné právo

súd preto určil s poukazom na citovaný článok 3, bod 1. Haagskeho protokolu zo dňa 23.11.2007 tak, že na vec aplikoval právny poriadok Českej republiky.

30. Podľa § 760 ods. 1 zákona č. 89/2012 Zb. Občiansky zákonník, ak rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť a táto neschopnosť vyplýva z manželstva alebo v súvislosti s ním, má bývalý manžel primeranú vyživovaciu povinnosť voči rozvedenému manželovi, ak to od neho možno odôvodnene požadovať, najmä s ohľadom na vek alebo zdravotný stav rozvedeného manžela v čase rozvodu alebo ukončenia starostlivosti o spoločné dieťa rozvedených manželov.

31. Podľa § 760 ods. 2 zákona č. 89/2012 Zb. Občiansky zákonník, pri rozhodovaní o výživnom alebo o výške výživného súd prihliada na to, ako dlho trvalo rozvedené manželstvo a ako dlho bolo rozvedené, ako aj na to, či a) rozvedený manžel nezískal primerané zamestnanie napriek tomu, že mu v tom nebránili vážne prekážky,

b) rozvedený manžel bol schopný živiť sa riadnou správou svojho majetku,

c) rozvedený manželský partner sa počas manželstva podieľal na starostlivosti o rodinnú domácnosť,

d) rozvedený manžel sa nedopustil činu, ktorý by mal povahu trestného činu proti bývalému manželovi alebo jemu blízkej osobe, alebo

e) existuje iný podobne závažný dôvod.

32. Podľa § 762 ods. 1 zákona č. 89/2012 Zb. Občiansky zákonník, ak sa manželia alebo rozvedení manželia nedohodnú na výživnom, ten z manželov, ktorý v podstatnej miere nespôsobil rozvrat manželstva alebo nesúhlasil s rozvodom a ktorý v dôsledku rozvodu utrpel vážnu ujmu, sa môže obrátiť na súd s cieľom určiť vyživovaciu povinnosť bývalého manžela v rozsahu, ktorý zabezpečí, že rozvedení manželia budú mať v podstate rovnakú životnú úroveň. V tomto prípade sa právo rozvedeného manžela na výživné môže považovať za opodstatnené len počas obdobia primeraného okolnostiam, nie však dlhšie ako tri roky po rozvode.

33. Základnými podmienkami pre vznik práva na výživné rozvedenému manželovi je

- neschopnosť bývalého manžela sa sám živiť t.j. jeho odkázanosť na výživu a táto neschopnosť musí mať svoj pôvod v manželstve a

- výživné možno od druhého manžela spravodlivo požadovať.

34. V prvom rade súd zisťoval, či je splnené prvé kritérium priznania výživného rozvedenému manželovi teda to, či navrhovateľka je resp. nie je schopná sama sa živiť. Z dokazovania je nepochybné, že od rozvodu manželstva účastníkov konania, navrhovateľka nie je zamestnaná a teda nemá príjem z pracovného pomeru. Jej príjmom sú len štátne sociálne dávky – príspevok na bývanie 6680,- Kč, príspevok na živobytie 3060,- Kč, na stravné lístky 1800,- Kč, t.j. spolu 11540,- Kč. Výdavky má navrhovateľka, podľa jej vyjadrenia, na bývanie mesačne v sume 9142,- Kč, 1800,- Kč zálohy na elektrinu, 560,- Kč na lieky, t.j. spolu 11502,-Kč. Výdavky navrhovateľky sú teda vyššie ako jej príjmy a podľa uvedeného navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť.

35. Vo veci je však potrebné poukázať na to, že zo strany oprávnenej navrhovateľky pokiaľ sa týka jej výdavkov, bola v konaní preukázaná len výška nájomného 6000,- Kč mesačne a mesačná úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu vrátane mesačnej zálohy za služby v sume 4152,- Kč. Navrhovateľka nepreukázala ňou uvádzanú výšku výdavkov na lieky, ani to, že v dôsledku zdravotného stavu nie je schopná sa zamestnať resp. že má zníženú pracovnú schopnosť. Preukázať uvádzané tvrdenia zaťažovalo navrhovateľku, pričom k uvedenému bola súdom vyzvaná. Z dokazovania však vyplýva, že navrhovateľka je sociálne odkázanou osobou, nemá príjem z pracovného pomeru a nevlastní žiaden majetok.

36. Pokiaľ sa týka druhej podmienky priznania výživného a to, podmienky že výživné možno od druhého manžela spravodlivo požadovať, súd poukazuje na to, že ani povinný nemá príjem z pracovného pomeru. Tvrdenie navrhovateľky, že povinný je zamestnaný u J. F. v konaní preukázané nebolo napriek vyžiadaným správam na preverenie tohto tvrdenia navrhovateľky. Povinný síce pripustil, že u menovaného pracuje, avšak len od mesiaca marec 2024 a bez toho, aby s ním bol uzatvorený pracovný pomer. Nemožno preto konštatovať príjem z pracovného pomeru u povinného. Taktiež v konaní nebolo preukázané, aby vlastnil majetok väčšej hodnoty. Povinný síce uviedol, že žije v dome jeho nebohej matky, tento dom však nebol predmetom dedičstva po poručiťelke. V konaní tak nebolo preukázané,

aby životná úroveň povinného bola vyššia ako životná úroveň navrhovateľky. Z uvedeného dôvodu nie je možné požadovať platenie výživného zo strany povinného vzhľadom na jeho sociálnu situáciu.

37. Súd tiež uvádza, že rozvodom manželstva sa ruší manželský aj právny zväzok bývalých manželov. V dôsledku toho z bývalých manželov sa stávajú cudzí ľudia. Preto pre priznanie výživného rozvedenému manželovi musia byť splnené obe vyššie uvedené podmienky. Keďže v konaní nebol preukázaný príjem povinného, z ktorého by mohol uhrádzať výživné oprávnenej, nemožno konštatovať splnenie týchto predpokladov na priznanie výživného.

38. V ustanovení § 762 ods. 1 zákona č. 89/2012 Zb. je upravené tzv. sankčné výživné rozvedených manželov. Aktívne legitimovaným k podaniu návrhu je v tomto prípade manžel, ktorý rozvrat manželstva nezapríčinil alebo s rozvodom nesúhlasil a ktorému bola rozvodom spôsobená závažná ujma.

39. V danom prípade navrhovateľka s rozvodom manželstva súhlasila, keďže návrh na rozvod bol podaný z jej strany. Pokiaľ ide o príčinu rozvratu manželstva, súd rozhodujúci o rozvode konštatoval, že hlavnou príčinou je nadviazanie mimomanželského vzťahu manžela s inou ženou. S uvedeným sa súd stotožňuje pretože, ak jeden z manželov opustí domácnosť s manželom kvôli inému partnerovi, s ktorým nadviazal mimomanželský vzťah, musí si byť vedomý toho, že ide o jeho zavinenie na rozvratu manželstva. Na základe toho je potrebné konštatovať, že navrhovateľka rozvrat manželstva nezapríčinila.

40. Ďalej sa súd zaoberal tým, či navrhovateľke bola rozvodom manželstva spôsobená závažná ujma. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že manžel opustil navrhovateľku minimálne pol roku pred rozvodom ich manželstva. Ani v tom čase, tak ako dlhodobo predtým (od roku 1987), navrhovateľka nemala príjem z pracovného pomeru a bola nemajetná. Napriek uvedenému nepodala návrh na určenie manželského výživného. Jej pomery sa preto rozvodom manželstva podstatne nezmenili. Uvedené totiž nie je možné posudzovať podľa subjektívneho hľadiska navrhovateľky, ale z objektívneho hľadiska, pričom je nevyhnutné konštatovať, že aj keď navrhovateľka rozvrat v manželstve nezavinila, bola to ona kto podal návrh na rozvod manželstva a v konaní nebola preukázaná závažná ujma, ktorá by jej bola spôsobená rozvodom manželstva. Podmienky priznania sankčného výživného vzhľadom na uvedené splnené neboli.

41. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh na určenie výživného pre rozvedeného manžela zamietol.

42. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Súd o trovách rozhodol v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, nakoľko neboli zistené žiadne také okolnosti, pre ktoré by bolo potrebné niektorého z nich zaviazat' k úhrade trov v prospech druhej strany.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.